

αιχμή

αιχμή, η, ουσ. [<αρχ. αίχμη], η αιχμή· λόγος που υπονοεί κάποια κατηγορία ή μομφή εναντίον κάποιου: «ο ελεγκτής στην έκθεσή του για τον οικονομικό έλεγχο της εταιρείας άφηνε διάφορες αιχμές εναντίον του διοικητικού συμβουλίου»·

- η *αιχμή του δόρατος*, το βασικότερο και αποτελεσματικότερο όπλο ενός στρατεύματος, μιας στρατηγικής, μιας πολιτικής, μιας πολιτικής παράταξης, μιας οικονομίας: «η αιχμή του δόρατος του στρατού μας είναι η πανίσχυρη αεροπορία του || η ελάφρυνση των φόρων από τα πλατιά λαϊκά στρώματα αποτελεί την αιχμή του δόρατος της πολιτικής του κόμματός μας || τα γεωργικά προϊόντα αποτελούν την αιχμή του δόρατος της ελληνικής οικονομίας»·

- *ώρα αιχμής ή ώρες αιχμής*, η ώρα, οι ώρες εκείνες κατά τις οποίες παρατηρείται αυξημένη κυκλοφοριακή κίνηση ή αυξημένη κίνηση στην αγορά, στα καταστήματα: «δεν κινούμαι ποτέ με τ' αυτοκίνητό μου σε ώρα αιχμής || σε ώρες αιχμής γίνονται οι περισσότερες κλεψιές εμπορευμάτων απ' τα καταστήματα». (Τραγούδι: **ώρα αιχμής** και βουβή, προσπερνά μια ατέλειωτη στρατιά, μα γίνεται η βουή μουσική, κι ο ουρανός ανοίγει ξαφνικά)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας